

[Glistrup.]

sin egen formening, men at han var så stor, det overrasker mig nu alligevel.

Når vi går over til at kigge på den kvarte mia kr., som hr. Camre og centrum-demokraterne vil bagatellisere det til, så lad os da én gang for alle tage hele regnestykket igennem, så man kan se, hvor urealistisk det tal er.

Skatteministerens oplæg er — og det er ikke blevet korrigeret eller dementeret på noget tidspunkt — at hvis vi gennemfører loven, vil vi få investeringer på 17,1 mia kr. næste år. Fradraget er på 10 pct. Det vil sige 1.710 mill. kr. Skatteministeren anslår, at da der derimellem er mange aktieselskaber med 37 pct.s beskatning og forholdsvis få velstående personlige erhvervsdrivende med 67 pct.s beskatning eller — når vi tager formueskatten med — endda 70 pct., så skal skattesatsen kun regnes ud fra en 45 pct.s, altså i sig selv en nedskæring af det sandsynlige.

Men lad os nu tage skatteministerens tal og sige: 45 pct. af 1.710 mill. kr. Det bliver regnet via Adam til disse 770 mill. kr., som skatteministeren taler om. All right, vi siger, at der er et provenutab på 770 mill. kr., hvis det benyttes af alle. Så siger skatteministeren: ja men det benyttes nok ikke af alle, så det bliver kun 740 mill. kr. Hvis han virkelig havde ret i det, havde vi for en gangs skyld brug for socialministerens opsøgende sociale bistand, for de mennesker, der får forærende et fradrag på 10 pct., og som ikke gør brug af det, havde virkelig brug for disse sociale bistandsopsøgere, som socialministeren vil have til at gå fra dør til dør.

Derfor er det aldeles usandsynligt, at skatteministerens reduktion fra 770 mill. kr. til 740 mill. kr. kan holde. Vi har tallet 770 mill. kr. Hvis det hele skal have nogen mening, er det, fordi man siger, at der i de investeringer, der foretages, altså de 17,1 mia kr., er nogle ekstra beløb fra nogle, der ellers ikke ville have investeret. De, der ellers ikke ville have investeret, skal selvfølgelig til at afskrive ud over, at de tager investeringsfradraget, og det er dér, vi siger fra fremskridtspartiets side, at vi kan ganske rolig gå ud fra, at vi kommer op på den anden side af milliarden, hvis vi bare tænker os, at der i de 17,1 mia kr. ligger en 5, 6, 7 pct., som ellers ikke ville have investeret. Derfor er provenutabet 1 mia kr.

Så er problemet, hvornår dette provenutab falder. Falder det i 1978, eller falder det se-

ner? Der kommer denne enorme nedskrivning til 250 mill. kr., fordi man havde brug for pengene for at få forligsteksten til at stemme. Og man siger: ja men det vil nok i meget vidt omfang være underskudsforetagender, der går hen og investerer her, så de ikke vil bruge deres normale afskrivninger, og derfor skulle vi falde fra 1 mia kr. til $\frac{1}{4}$ mia kr.

Men det er dog rasende usandsynligt, at de investeringer, vi taler om her, til 17,1 mia kr. i overvejende grad vil blive brugt af foretagender, som det går skidt for, og som ikke har brug for deres afskrivninger, specielt når de i denne periode skal betale afdrag på disse 17,1 mia kr. på maskineri, som de køber. Det er usandsynligt, at de skulle sige med hr. Camre og med skatteministeren, at for at regeringen kan få sine tal til at stemme, så dette punkt i forliget kun skal dække 250 mill. kr. i 1978, lader vi være med at foretage nogen afskrivninger. Det råber ikke til himlen, men til den verdensdel, som statsministeren er bedre bekendt med. Det kan simpelt hen ikke være rigtigt.

Men selv om det var rigtigt, var det kun en stakket glæde, for så ville i hvert tilfælde det mellemliggende tal op til milliarder med fremskridtspartiets meget forsigtige skøn gå tabt i 1979 eller 1980, og der er dog ingen, der tror, at vi med denne regering har løst landets problemer til 1979 eller 1980. Vi har heller ikke råd til at frådse på de tidspunkter.

Når hr. Arne Bjerregaard opfattede mit argument på den måde, at jeg herefter ville stemme for, at vi skulle give negerkys til Ugandabørnene, må jeg rive ham ud af illusionen. Det vil jeg ikke. I fremskridtspartiet har vi den opfattelse, at når man har frådset med nogle statspenge, kan det ikke være nogen begrundelse for, at man skal frådse med nogle andre også. Tværtimod er det et argument for, at man skal spare ekstra andre steder.

(Kort bemærkning).

Waldorff (VS):

Hr. Camres følgagtighed over for skatteministeren, når denne er helt ude i tovene, er ganske utrolig. Det drejer sig om bruttobetragtninger over for nettobetragtninger, og man skal se dette lovforslag i sammenhæng med de andre forslag. Det er lige præcis det, jeg har stået og talt om i 10 minutter. Hvordan dette forslag virker i sammenhæng med de andre fradrag, det